

Till
Kammarrätten i Stockholm

HÖGSTA FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN
Bered Enhet 1

INKOM: 2021-04-12
MÅLNR: 2140-21
AKTBIL: 1

Datum Vår referens och ärendenummer
2021-04-12 Kerstin Burman, FP19-000123

ÖVERKLAGANDE TILL HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLEN

Klagande: Alireza Adrian Ramteen, 19840416-7432

Ombud: Förbundsjurist Kerstin Burman

Unionen, sektionen för juridik, försäkring och avtalssamordning

105 32 Stockholm

Tel. 08-504 155 11

E-post: Kerstin.Burman@unionen.se

Dom: Kammarrätten i Stockholms domar meddelade den 15 februari 2021 i
mål nr 3231-20 respektive 3232-20

Saken: Fråga om avstängning respektive återkrav från
arbetslöshetsförsäkringen

Som ombud överklagar jag ovan angivna domar. Fullmakt finns sedan tidigare i målen.

Yrkande

Alireza Ramteen yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen meddelar
prövningstillstånd och vid den fortsatta prövningen upphäver kammarrättens
domar. Avseende frågan om avstängning yrkar han i första hand att
arbetslöshetskassans beslut om avstängning upphävs, i andra hand yrkar han att

avstängningstiden ändras till fem dagar, under alla omständigheter ska avstängningstiden ändras till tjugo dagar. Alireza Ramteen yrkar vidare att han förklaras icke-återbetalningsskyldig för den aktuella perioden, under alla omständigheter bör det efterges.

Det är av vikt för rättstillämpningen att överklagandet prövas

Det behövs klagande praxis avseende gränsen mellan att ha avvisat ett arbete och att ha lämnat ett arbete, jfr 43 a § första stycket 1 lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF, med 43 b § första stycket 1 samma lag.

Alireza Ramteen har argumenterat kring skillnaden mellan ordalydelsen i lagtexten ("lämna ett arbete") och att lämna en anställning samt att ordalydelsen talar för att arbetet bör ha påbörjats för att kunna lämnas¹. Kammarrätten har inte fört något resonemang kring detta utan att konstaterat att Alireza Ramteen lämnat en anställning och att 43 b § första stycket 1 ALF är tillämplig. Alireza Ramteen gör gällande att det behövs prejudicerande avgörande i frågan om gränsdragningen där alltså litteraturen synes vara av en uppfattning, och kammarrätten av en annan.

I frågan i sak hänvisar han till att det av förarbetena till ALF framkommer att lagstiftaren med dessa två bestämmelser avsett två olika grupper av arbetssökande: dels sökande som förlänger tiden i arbetslöshet, dels sökande som orsakar arbetslösheten. Lagstiftaren underströk att syftet med de olika åtgärdsrapporna i lagen var att sanktionsåtgärderna ska vara proportionerliga, eftersom de handlingar som kan föranleda en åtgärd är av skiftande natur. Vidare menade lagstiftaren att orsaka sin arbetslöshet exempelvis får ses som mer allvarligt än att missköta sitt arbetssökande². Utifrån detta bör Alireza Ramteens handlande bedömas som att han förlängt sin arbetslöshet med nio dagar, varför bestämmelserna i 43 a § ALF är tillämpliga, detta särskilt med hänsyn till:

¹ Litteratur på området synes också tala för den tolkningen, se "Avstängning från arbetslöshetsförsäkringen", Institutet för rättsvetenskaplig forskning [CIV], Norstedts, 1980, s. 214 och 365.

- att Alireza Ramteen Alireza har följt de regler som gäller för rätt till ersättning under sin arbetslösa tid: när han i maj 2019 fick ett erbjudande om anställning hos Funka AB med tillträde den 19 augusti 2019 har han fortsatt sökt lämpliga arbeten eftersom tillträdesdag låg långt fram i tiden. Precis som arbetslöshetskassan konstaterat under handläggningen av målet innebär bestämmelserna i arbetslöshetsförsäkringen att en sökande som har ett arbete som väntar framöver, behöver fortsätta att stå till arbetsmarknadens förfogande och aktivt fortsätta söka arbete för att ha rätt till sin ersättning. Arbetsförmedlingens direktiv innebar att han skulle fortsätta söka arbete för att se om han fick ett bättre, mer lämpligt erbjudande, vilket han också fick.
- att han, istället för att tillträda tjänsten hos Funka AB och arbeta i sju arbetsdagar för att sedan lämna anställningen på dagen för att tillträda tjänsten hos Infobip, i enlighet med god sed på arbetsmarknaden informerade Funka AB om den nya anställningen och träffade en överenskommelse tillsammans med Funka att han inte skulle tillträda tjänsten, Funka AB uttryckte inte något sådant intresse,
- att förlängningen av arbetslösheten endast var nio dagar.

Alireza Ramteen gör vidare gällande att ovanstående omständigheter utgör godtagbara skäl att inte tillträda anställningen hos Funka AB.

Det föreligger vidare synnerliga skäl för att meddela prövningstillstånd och pröva överklagandet

Alireza Ramteen gör gällande att utgången i målet beror på grovt förbiseende eller misstag från kammarrättens sida. Skälen härför är följande.

Kammarrätten anför att ”Alireza Adrian Ramteen inte hade skrivit på anställningsavtalet för tjänsten hos Infobip Sweden AB innan han avslutade

² se prop. 2012/13:12 s. 28f.

anställningen hos Funka AB. Avtalet undertecknades även efter den dag som han skulle ha tillträtt tjänsten hos Funka AB. Han hade alltså vid tiden för uppsägningen inte försäkrat sig om att han inte försatte sig i arbetslöshet innan han fått ett nytt arbete.”

Detta är en felaktig uppfattning av såväl omständigheterna i målet som av rättsläget kring när ett anställningsavtal träffas. Alireza Ramteen har framfört att han fått anställning hos Infobip vid det tillfälle han meddelade Funka AB att han inte kunde tillträda tjänsten³. Eftersom detta inte har ifrågasatts av motparten, dvs arbetslöshetskassan, har han inte fört bevisning i detta hänseende. Han hade ingen aning om att kammarrätten skulle uppfatta uppgiften som icke trovärdig.

Enligt gällande rätt krävs inte ett *underskrivet* anställningsavtal för att ett sådant avtal har ingåtts, det finns inte något skriftlighetskrav. Däremot kan naturligtvis ett sådant underskrivet anställningsavtal tjäna som god bevisning för en anställning. Ett anställningsavtal kan ingås muntligt, i skriftlig form som inte behöver vara uttryckt just som ett anställningsavtal eller genom konkludent handlande⁴. Innan den 19 juli 2019 när Alireza Ramteen kontaktade Funka AB hade han och Infobip ingått en överenskommelse om anställning, Alireza Ramteen hade fått ett anställningsavtal att signera och accepterat detta, se [bilaga 1](#), mailkonversation där Alireza Ramteen den 5 juli 2019 vidarebefordrar det anställningsavtal han just fått tillsänt sig och [bilaga 2](#) själva bifogade anställningsavtalet av vilket framkommer samtliga anställningsförhållanden samt att erbjudandet förfaller om Alireza Ramteen inte accepterar innan den 6 juli 2019. Detta styrker att den uppgift Alireza Ramteen lämnat, att han och Infobip träffat överenskommelse om anställning då han kontaktade Funka AB. Eftersom arbetslöshetskassan aldrig ifrågasatt att Alireza Ramteen ingått detta anställningsavtal med Infobip innan han meddelade Funka AB att han inte kunde tillträda anställningen har han inte fört bevisning i denna fråga tidigare. Det är först med anledning av kammarrättens (felaktiga)

³ se t.ex. inläga den 3 december 2019 till Förvaltningsrätten i Stockholm.

⁴ se Anställningsskyddslagen med kommentar, Istenstam m.fl., JUNO Version: 13A, kommentaren till 4 § med hänvisningar till omfattande praxis från Arbetsdomstolen.

påstående detta har blivit aktuellt. Därför bör bevisningen tillåtas i Högsta förvaltningsdomstolen.

Alireza Ramteen hade således vid tiden för att han meddelade Funka AB försäkrat sig om att han hade ett nytt arbete med tillträdesdag kort inpå, varför den förlängda arbetslösheten skulle uppgå till nio dagar. Kammarrättens förbiseende av omständigheter i målet, alternativt av gällande rätt, kan inte betecknas som annat än grovt. Kammarrätten synes ha lagt stor vikt vid denna bedömning och den uppenbarligen påverkat utgången i målet, eftersom kammarrätten lagt denna omständighet till grund för att Alireza Ramteen bör bära hela den risk det innebär att inte tillträda en anställning utan att först ingått en ny, vilket alltså är en direkt felaktig uppfattning av omständigheterna i målet. Även på denna grund bör prövningstillstånd meddelas.

Med hänsyn till förvaltningsrättens domskäl (se Alireza Ramteens överklagande till kammarrätten) är denna missuppfattning från kammarrättens sida förstås extra beklaglig, varför Alireza Ramteen nu hoppas på en prövning av de korrekta omständigheterna i målet.

Alireza Ramteen har varit mycket ambitiös i sin strävan att snabbt ta sig ur sin arbetslöshet, han har följt de instruktioner han fått från Arbetsförmedlingen, han har gjort stora uppoffringar för att kunna åka på utbildningen som hans nya arbetsgivare så hastigt tillhandahöll. Sanktionen att bli avstängd i 45 dagar är inte på något sätt proportionerlig i förhållande till Alireza Ramteens agerande och överensstämmer heller inte med hur sanktionsåtgärderna i ALF är tänkta att tillämpas. För det fall HFD vid en prövning av omständigheterna ändå finner att det finns grund för återkrav så utgör ovan nämna omständigheter sådana särskilda skäl att full eftergift bör medges.

Stockholm som ovan

Kerstin Burman, förbundsjurist